

Expositio
unius oda prophetica
libri canonici Xi-Kim,
In qua

clare, distinctè et veluti historicè sub unico typo
prenuntiatur Christi Salvatoris Incarnatio, nativitas,
Infantia, vita privata et publica, prædicatio, passio,
mors, ejusque sacrificium tum cruentum tum incruen-
tum, pro remissione peccatorum et perpetua omnium
populorum felicitate oblatum.

Liber canonicus odarum vulgò dictus Xi Kim, constat quatuor partibus.
Oda, cujus expositionem huc faciendam suscepimus, est in 3ª parte dicta Ta ya,
ex illis scilicet, quæ sub communi titulo Sem min, agunt de generatione populi
Dynastice cheu, hoc est juxta sensum obviu et litteralem. nam si earundem
allegoricum seu mysticum aut sacrum sub litterali occultum spectes, videntur
reverè agere de regeneratione seu renovatione generis humani, siquidem
dynastia cheu, prout alibi ostendetur, videtur figura Ecclesie in lege, Evan-
gelicè universaliter spectatæ.

Prædicta oda continet veluti brevem et prodigiosam historiam cujusdam
viri sancti nomine Heucie, quem chronicum facit fratrem Regis yao, sub quo
fertur diluvium contigisse, ut pote, uti contendunt, ex eodem Patre, tertio scilicet
quinque Imperatorum outi, cui nomen Ti co, at ex diversâ matre dicta Kiam-
yuen. omnes Annalium scriptores statuunt Heucie proximâ radice genea-
logicâ dynastice cheu; à cujus fundatore Veniam seu vû vam numerant
ascendendo 28. generationes; siquæ unanimiter acceptam referunt agri-
culturam et artem conficiendi vini, atque eo nomine memoriam ejus —
reverentur tanquam vite hominum servatoris. Unde ei inditum est —
nomen heucie, præfectum rei agraria significans, seu granorum præsidem,
nam prima ejus nominis littera he significat principem seu præsidem;
secunda vero eu exprimit primam quinque granorum speciem, quibus homi-
nis vita sustentari solet, nempe frumentum seu triticum, ci na ou
cou chi cham.

后 纁
稷 氏

稷
乃
五
穀
之
長

omnes Interpretes tribuunt eidem heucie primam Institutionem
sacrficiorum panis et vini, pro quibus conficiendy aiunt terram germinasse
optimum grani genus, ab ipso cælitus acceptum, deinde per totum orbem
disseminatum. Ex quâ, uti ex præcedenti traditione sequitur, hunc fratrem Regis yao à sinis
reputari primum post diluvium agriculturæ magistrum, et vitis satorem
seu vini Inventorem ^{ac sacerdotem} sicuti Noëmus habetur protali ab Hebræis, nec non
pro, melchisedech, à quo capitis oblatio munda panis et vini offerri. qui
duplixy traditionis de Noëmo et melchisedech in unâ heucie personâ
concursus, videtur proximè accedere ad hanc satis communem inter hebræos
opinionem, quæ melchisedechum, cum primo post diluvium sacerdote
noëmo, vel sem ejus filio confundit.

Ted, quod dignum est majori observatione, cum veteris sinenses, qui veteris sui chronici mysteria propriis attigerunt, nullam genealogiam humanam agnoscant in suo Heu cie, sicuti textus sacer nullam agnoscit in personâ melchisedechi; et ejus originem verè celestem ac sine patre similiter faciant, uti mox patebit; videtur sine tementate dici posse, sinas in personâ sui Heu cie, cui tribuunt primam Institutionem sacerdotii in pane et vino agnovisse primatum sacerdotii ante ipsos hebreos, nempe statim post diluvium; cum hebrei saltem antiqui, utpote ad haerentes computo septuaginta Interpretum, a nobis postea stabiliendo ut certo et indubitato; melchisedechi tempora ponant plusquam duodecim secula post diluvium: et traditiones sinenses etiamnum exhibere in illo suo Heu cie, egregium typum et figuram, qui juxta S. paulum sempiternum habet sacerdotium; qui solus est sine genealogiâ, neque initium dierum neque finem vite habens; illius, inquam, de quo psalmista multo antè ceinerat, tu es sacerdos in æternum secundum ordinem melchisedech. Cujus sacri Typi veritas et certitudo, mox, ut spero, ita elucescet in expositione mysteriorum singularum Stropharum presentis odae, ut nullus superesse possit dubitandi locus. quippe hæc oda in serie octo Stropharum, quibus constat, refert singulatim de personâ Heu cie, octo diversa mirabilium capita, quæ singula videntur ita divina, & solius Christi Salvatoris propria; ut his omnibus in solo Heu cie conglobatis, nemo possit in eo non agnoscere veluti perfectam et adequatam veri melchisedechi seu messie Redemptoris figuram, quod nè quis cum insolenti exaggeratione à me dictum existimet, nunc id ex singularum Stropharum odae explanatione ostendamus, adhaerendo quoad fieri poterit antiquioribus et melioris notæ Interpretibus et commentariis.

① Prima hujus odae Strophæ modum mirabilem ac celestem, quo Casta Kiam yuen, concepit filium suum Heu cie, verum vite Auctorem, et primum universæ dynastiæ cheu populi parentem. Unde, quia Kiam yuen est mater Heu cie, si hic Typus est Regeneratoris hominum; illa consequenter censi debet figura B. mæ Virginis, quæ ut ait S. Epiphanius, gignendo viventem seu vite auctorem, facta est mater viventium. Ratio porro hæc filium suum concepit ita se habet, quantum intelligitur ex ipso textu et etiam ex ipsis Interpretibus, qui etsi gentilismi tenebris obacati, & sensus litteralis cortici planè additi, plerumque non adeo longe aberrant a divino odae Auctoris sensu; et ubi manifestè aberrant, videntur tantillo sacre traditionis lumine, in subsidium admo, facillimè & sine ulla violentiâ posse ad sensus veritatem revocari. Kiam yuen, ait textus, propter suam virtutem et sanctitatem, digna erat quæ vota saceret supremæ Xam ti majestati, eique offerret salutiferum sacrificium Kiao mæ seu cao mæ, institutum scilicet prope tendâ illâ celesti prole, seu eo sando filio (qui solus potest populi sui languores curare) propter ejus sancti filii defectum, Kiam yuen graviter infirmata et sollicita, cum se ad dicti sacrificii oblationem accingeret; tunc celestis sui sponsi

Inter veteris commentarios, sequemur potissimum illum qui sub titulo Xe San Kim complectitur plures alios diversis nominibus distinctos nempe, (chou) (chuen) (cien) (xu) (chim y) (mao Xe)

voluntati et decreto unice intenta, sacrisque ejus vestigiis sedulo insistendo, subito sensit casta sua viscera divini spiritus illabentis virtute sic commoveri, ut illico conceperit filium suum Heu cie.

Nemo, ^{credo} qui legendo hujus Strophæ expositionem, in eâ facile non agnoscat descriptionem satis fidem Incarnationis Verbi divini in visceribus B. mæ Virginis marie. Sed vereor, nè qui non legunt nisi textum hujus odae cum aliqua nimis vulgari et litterali explanatione quorundam viliorum Interpretum; statim arguant hanc nostram summam et manifestam Infidelitatis, præsertim quoad duo 1.º quod hic videamur supponere Kiam yuen fuisse Spiritualem Xam ti sponsam; nec ullum habuisse consortem thori conjugem inter homines: cum tamen vetus chronicum Imperatorem Ti co fuisse verum illius sponsum, eamque habuisse comitem in communis sacrificii solemnitate. 2.º quod fingamus eam concepit sola divini virtute, et sine ullo viri consortio; cum juxta idem chronicum, tam constet Imp. Ti co fuisse Patrem Heu cie, quam certum est Kiam yuen fuisse ipsius matrem.

Ut unico responso simul satisficiamus utrique hujus objectionis parti, rogandus est lector, ut hic revocet in memoriam ea quæ antea observavimus de sensu symbolico veteris chronici, de multiplici Xam ti appellatione, diversis san hioam, outi id est trium monarcharum et quinque Imperatorum nominibus designati; ac de nullitate hominum octo hierum existentia. quibus suppositis ut certis apud sinarum doctores: cum Imperator Ti co, qui obicitur fuisse maritus Kiam yuen & verus pater Heu cie, censeatur tertius è quinque Imperatoribus ou ti; sub hujus appellatione, non alium designari pro sponso Kiam yuen et Patre Heu cie, quam ipsam Xam ti. Eadem de causâ quamvis quidam levioris penetrationis Interpretes scripserint, Kiam yuen in sacrificio non nisi comitatem et subsecutam esse Imperatorem Ti co, pedibus suis illius vestigia terendo; hoc nè ita ad litteram et secundum verbum corticem ita intelligendum putes; sed potius cum celebri commentario Xu et aliis, dicamus Kiam yuen in ipsâ sacrificii sui oblatione cum perfecta cordis rectitudine, ac puritate, intentam divinis Xam ti consiliis, ac veluti fidem sponsam in omnibus celestis sui sponsi beneplacito et voluntati se conformare nitentem assidue obsecutam esse. tam si Kiao meu chi Xi, yeu Xam ti ta Xin chi cie. Kiam yuen in cie Kien chi, sui lin cu ti cie. & præ ut addit commentarius cien non minoris notæ. Altissimi sponsa Kiam yuen sollicita propter filium (dei mundo promissum) nondum obtentum, cum illum purissimo cordis sacrificio petisset; hoc sacrificium tam acceptum fuisse apud Xam ti, ut ipsi fillium (desideratum gentibus) concessit. Xam fei Kiam yuen uei yeu cu, cou yeu su Kien cu; Xam ti ta ngan Ki ci su, el yu chi cu.

○尊號表云。道合天謂之皇。德合地謂之帝。皆至尊之殊號。極美之大名。通鑑辨疑云。秦漢學者。競稱三皇五帝。而不知古無其人。

○當祀郊禘之時。有上帝大神之迹。姜嫄因祭見之。遂履此帝迹。拇指之處。上妃姜嫄未有子。故禮謂之踐。享祀求子。上帝大安其祭祀。而與之子。

詩經大雅
生民之什
八章

首章
經
廟初生民時維姜嫄生民如何克禋克祀以弗無子履帝武敏歆攸介攸止載震載夙載生載育時維后稷

Ipsemet chu hui inter neotericos Interpretes tantopere aestimatus, — videtur adhuc clarius loqui de hoc mirabili Hen cie conceptu, quem sic totum tribuit soli virtuti divinae, ut ab hoc excludat omne viri consortium; velique hunc fuisse omnino supernaturalem, idem asserendo de sic fratre hen cie, qui est alter messias, salvatoris typus, et habetur pro trunco dynastiae xam, sicut hen cie est trunco dynastiae chen, Cui sic Kiai tien sem chi el; fei yen gin tao chi can; fei co y cham li lun ye.

Alter non ignobilior commentarius nomine si kiam, brevius nec minus clare idem mysterium expressit. xam ti virtute, inquit, adveniente, kiam illuc contra legem humanam concepit. xam ti kiam ke, cie yen xin el, u u gin tao. Tunc commentarius chin videtur loqui adhuc loqui cum maiori energia, et stylo textui evangelico magis affini, his fere verbis. Siquidem Hen cie virtute ex alto conceptus est, non potuit habere patrem, quippe soboles à deo procreata, cum procedat à virtute divini spiritus illabentis, censei non potest viri conjugis opus. Uno verbo Inter homines nullus unquam genitus est tam mirabili modo, quam hen cie. Can sem, ce pu te yen fu. sem tien chi in. tien ti chi ki, xin lin so sem: san gin chi sem, pu ju hen cie. Vbi observabis, quamvis hic commentarius asserat nullius hominis conceptum seu generationem esse similem generationi hen cie, hoc dictum non esse oppositum asserti- oni chu hui modo citati, et affirmantis, generationem fratris hen cie esse illius generationi plane similem. Siquidem, ex antè praemissa dissertatione de sensu symbolico veterum traditionum, cum omnes illi sancti, seu heroes ibi laudati singuli seorsim totidem sint diversi tantum typi Ideales, unius messias, salvatoris, non debent omnes simul reputari nisi unica persona realis, per diversa nomina praefigurata, juxta statum antea citatum cien xin y gin, cien cou ye ge.

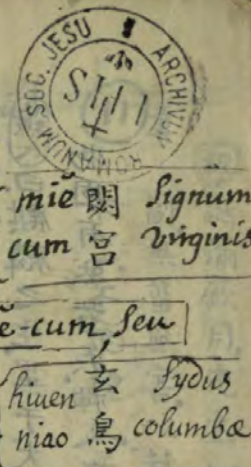
Verbi divini Incarnationem hoc mirabili hen cie conceptu fuisse — praefiguratam, mirum in modum confirmant natura et circumstantiae — mystici illius sacri ficii, cao me seu Kiao me, cuius oblatione casta Kiam yuen traditur obtinuisse hunc suum filium. nam juxta id quod legitur in libro rituum li ki, et in ejus veteri commentario de sacrificio Kiao me; In loco solennis xam ti cultus dicto nan Kiao, erat statio seu altare dicatum medi- atori sub titulo Kiao me, cuius spiritus offerebatur sacrificium simile ipsius xam ti sacri ficio, pro liberando genere humano à suis calamitatibus. pre- terea tempus huic sacri ficio destinatum erat ipsa dies aequinoctii verni, eà scilicet quâ impletum est mysterium Incarnationis, id est ut fere traditio rituum modo allegata, ipsa die adventus mystice Avis hinen niao seu hirundinum, ut ait vulgus Interpretum, quae avis, etsi hominis amica libenter indiget ac prolem educet sub ejus tecto, et ideo sit vere symbolica adventus divini hospitis cuius deliciae sunt esse cum filiis hominum, et ideo vocari voluit Emmanuel; nihilominus, nomine illius mystice, avis — hinen niao, potius intelligenda putem columbam, quae est verum symbo- lum spiritus, cuius operatione completum est mysterium Incarnationis,

die aequinoctii verni, cum quâ et cum toto hoc divino mysterio videtur — habere multo maiorem connexionem, quam hirundo, uti patet ex simplici inspectione veteris planisphaerii nostri, in multis cum antiquo sinico con- venientis; et multa sacra mysteria ad Incarnationem et Redemptionem spectantia, aequè ac sinicum involventis. Siquidem, sydus columbae, oliva- ramum ore gestantis, in planisphaerio sectionem vernam occupat; sydus mie cum, seu virginis, verum caeleste dei parva symbolum, et vera matris hen cie in spica quae est major stella, pulcherrimè adumbrati figura, dominatur seu culminat in sectione Australi respondente. nan kiao seu cali loco, quo — sacrificium salutiferum Kiao me seu cao me offerri debebat a primâ anti- quitate, tam supremæ xam ti majestati, quam ipsi mediatori, similis sacri- ficii ritu equiparato illi, quem sine omnes antiqui aequè hodierni etiam christiani nobiscum agnoscunt, non habere sibi aequalem. mysticâ et reciproca hominum duorum syderum, nempe mie cum seu virginis, et hinen niao seu columbae constitutione, calum contemplantium oculis clarissimè exhibente mysterium Incarnationis, non minus clare adumbratum per mira- bilem hen cie in Virgineo Kiam yuen sua matris utero conceptum.

quicumque attentè contemplabitur in planisphaerio hanc caeli constitutionem; in signo virginis Australem meridiani partem tenentis, facile agnoscat Isaiam, stum Joannem evangelistam, imò et ethnicum poetam simul huc respexisse; cum primus scilicet prophetando dixit, dabit dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet et pariet. secundus vero in hoc eodem mysterio aliud praenuntians scripsit. Et signum magnum apparuit in caelo: mulier amicta sole. . . . Et in utero habens. . . . Et draco stetit ante ias templi, mulierem quae erat paritura, ut cum peperisset filium ejus devoraret. quae draconis dispositio simul observatur in eadem caeli constitutione. Demum ethnicus non neceque clarè de eodem cecinit hoc prophetico disticho. Jam redit et virgo augusti nominis redeunt Saturnia Regna. Aurca progenies caelo demittitur alto. Ti adhibeat; mirum profecto, quod non nulli Interpretes, mystici et sacri sensus prorsus ignari, hanc litteram Ti voluti somnando sumpserint pro nomine Impe- ratoris Ti co, et ab iis more humano spectati, tanquam mariti Kiam yuen, et verum patrem ejus filii hen cie, quem turpissimum errorem celebri- ores Interpretes egregiè et unanimiter confutant. Hinc commentarius chin y, corticales filios ut ita dicam, expositores redarguens ait. Si hen cie est fructus communis conjugii ti co et Kiam yuen, cur odorum Aucton non laudat, nisi virtutes ac merita solius matris, nullâ factâ patris — mentione? Simili circiter ratiocinio commentarius cien, contra eodè rectè concludens ait. Siquidem oda mie cum expressis verbis ipsum xam ti exprimit, dicens divinam ejus majestatem requievisse in personâ Kiam propter Intemperatam ejus virtutem ac puritatem; hanc quae ita genuisse filium suum hen cie; gratis dicitur Kiam yuen fuisse sponsam, et hen cie filium filium Imperatoris cao sin, seu Ti co.

詩經閨宮 其德不回。上帝是依。無災無害。其德貞正。不回邪。上帝是依。姜嫄。主后稷。故以帝為上帝。上帝是依。姜嫄。

正義姜嫄不得為帝嚳之妃。帝嚳聖夫。姜嫄正妃。配合生子。人之常道。則詩何故但數其母。不美其父。而云赫赫姜嫄。其德不。回。上帝是依。是生后稷。且鄭以姜嫄非高辛之妃。自然不得以帝為高辛之帝矣。

上帝則亦配祭之。故又謂之郊禘。禘是月也。仲春。玄鳥至之日。以太牢祀于高禘。古有禘祫。祫除之祀。位在南郊。禮記。

正義。上帝降格。即有身耳。無人道。感生。天之胤。天帝之氣。神靈所生。不由夫而生子。九人之生。不如后稷。

朱熹。稷契皆天生之耳。非有人道之感。非可以常理論也。

Nihilominus, quia supersunt adhuc non pauci inter philosophos —
 Sinas, qui caelestem hunc sine viri consortio concipiendi modum praefracte
 negent, ut pote naturae legibus plane oppositum; et contendant, hunc esse fuisse
 pariter filium Imperatoris *Xico* et ejus sponsae *Kiam yuen*. Idcirco alii
 scriptores, sicuti son *Xe* adhibitis comparationibus, conati sunt divini —
 hujus mysterii possibilitatem et veritatem suadere. Si, inquit, Auctor
 modo appellatus, species sive unicornis dicti *Ki lin*, sive serpentis dicti
Kiao lum, indolis pariter mansuetae praeceteris animantibus; quae de
 causa uterque habetur pro symbolo sancti (Reparatoris) hominum mitissimi;
 si, inquit, praedictus Auctor, utrumque hoc animal, (quod non est nisi symbolum
 illius sancti) habet modum nascendi tam insolentem et diversum a ceteris
 animantibus, puta à canibus, piscibus, avibus et testudinibus; cur Inve-
 dibile videatur id quod legimus in antiqua traditione, de mirabili ac
 diverso a ceteris hominibus nascendi modo ipsius viri sancti, per dictum
 seu unicornem seu serpentem praesignati? Vbi obiter observandum messi-
 am salvatorem per ejusmodi serpentem et unicornem fuisse in sacro textu
 designatum. dilutus quem admodum filius unicornium. psal. 28.

Demique propter quandam universim receptam traditionem, de
 generatione prodigiosa ejusdam diabolicae mulieris, quam simillima
 illi, quam s. Joannes describit sedentem super bestiam coccineam et a duobus
 draconibus in perniciem generis humani edita; commentarius *Cien*
 his verbis increpat eos, qui revocant in dubium, superhumanum *heucie*
 conceptum (pro salute hominum completum). quasi verò, inquit, Commen-
 tarius, maximi et optimi *Xam ti* potestas, major existimanda sit pro
 hominum ruinâ et destructione, quam pro eorumdem salute et edifica-
 tione! *Xe quei Xam ti, tan nem co yao, pu nem quei Kia Siam. cham*
yu quei ngo, toën yu quei Xan.

Non facile finem in expositione hujus primae strophae si vellem
 hic congerere, quocumque occurrunt in similibus commentariis verè
 notatu digna, et cum incomprehensibili incarnationis mysterio planè
 consentanea. Sed quoniam huc usque allata videntur abundè sufficere,
 jam ad ceterarum explanationem procedamus.

11 Magnus commentarius tacimen libri odarum in expo-
 sitione 2.ª strophae praesentis odæ, post alium Auctorem nomine *Kim yuen*
 seu, comparando hanc stropham cum primâ, genuinam utriusque Ideam
 et diversitatem sic paucis exprimit. Prima, inquit, strophâ enarrat
 mirabilem et felicissimam *heucie* conceptionem: haec verò ejus nativi-
 tatis prodigium. Unde cum ejus conceptio sit divina, idcirco ejus nativitas
 est superhumana. *Xeu cham yen Ki Xeu yun chi Siam. cu cham yen Ki*
Kiam sem chi yé. Xeu yun Ki pen yu tien; cè Kiam sem pié yé yu gin yé.
 mirabilis porò et superhumana *heucie* nativitas, in hac 2.ª strophâ
 descripta, consistit in perfectâ et mirabili ejus similitudine cum ipsâ
 nativitate christi salvatoris ex B.ª virgine; quae, ut legitur in Evangelio
 et fides ipsa docet, cum impleti essent dies ut pareret, peperit filium suum

物固有然者矣,神人之生而有異于人何足怪哉

嘉祥長子為惡短子為善

11

詩經大全慶源輔仁曰首章言其受孕

primogenitum mediâ hieme, nempe decimo mense (circa solstitium hybernū)
 hoc est novem menses post felici huius conceptum, cum summa facili-
 tate, et sine levissima virgineae suae Integritatis laesione. qui virgineus
 et faustissimus partus ipsam replevit omni benedictionum genere, et
 fuit insuper causa gaudii magni, quod evangelizatum est omni populo,
 uti constat ex ipso textu et expressis diversorum commentariorum
 verbis.

Ô res mirabilis! sunt verba ipsius textus. Cum *Kiam yuen*
 implevisset numerum mensium suo partui determinatum, tunc pe-
 perit filium suum primogenitum, cum eâ facilitate, quâ ovis parit
 suum agnellum, sine ullo dolore aut laesione virgineae suae Integritatis.
 quis considerans partum tam facilem ac fortunatum, non agnoscat —
Xam ti animi sui delicias posuisse in fortunatâ *heucie* matre, et
 purissimi ejus cordis sacrificium, fuisse pergratissimi odoris in conspectu
 ejus divinae majestatis.

Alterius odæ mihi cum antea citata textus, in eundem fere sensum
 loquitur de nativitate *heucie*, tum quoad tempus tum quoad feli-
 citatem, propter quam utramque circumstantiam christi nativitatis
 propriam et essentialem; haec in *heucie* nativitate fuisse certò adum-
 brata, necessarîo concluditur. quoad circumstantiam utramque —
 textus ait, post impletum numerum mensium a conceptu ad partum inter-
 jecti solitum, statim matrem *heucie* suum filium sine morâ edidisse,
 eamque hoc fausto partu fuisse omni genere benedictionis cumulata.
 In hoc loco commentarius *cien* comparando tempus conceptionis *heucie* affixum
 diei aequinoctii verni, mystica avis adventus signo praecognita; cum tem-
 pore ejusdem nativitatis cadentem mensem decimum, frigidae hyemis
 dimidium terminum, seu circa brumale solstitium; novam et pulchram
 nobis praebet ansam concludendi, ex perfecta conformitate utriusque
 epochae conceptionis et nativitatis *heucie*, cum utraque epochâ con-
 ceptionis et nativitatis christi domini; personam tum ipsius *heucie*,
 tum ejus purissimae matris, non debere spectari, nisi tanquam
 Eximiam ejusdem christi domini et ejus divinae matris figuram.

Oices graviores Interpretes aiunt *Kiam yuen* peperisse *heucie* decimo
 mense à conceptu evoluta, qui decem mensium numerus si computetur ab
 aequinoctio verno, qui fuit dies conceptionis *heucie*, usque ad ejus nativita-
 tem, haec debuit contingere unum circiter mensem post solstitium hiber-
 num; nec potuit coincidere cum epochâ nativitatis salvatoris nostri. Ut
 satisfiat huic objectioni, Sciendum est antiquitus ejusmodi computos per-
 tinentes ad diversos gradus aetatis hominis fieri solitos per septenarios,
 et menses tunc adhibitos fuisse periodicos, hoc est quatuor hebdomadam
 seu viginti octo dierum, cujus generis menses decem non nisi quatuor
 aut quinque diebus ad summum excedunt numerum dierum novem
 mensium solarium. Cujus asserti veritas intelligi potest ex eo quod legitur
 capite 7.º libri sapientiae. Decem mensium tempore coagulatus sum in
 sanguine. quod videtur minimè posse intelligi de mensibus periodicis, quorum
 decem sunt fere aequales novem solaribus.

11

誕彌厥月先生如逢不圻不
 副無苗無害以赫厥靈上帝
 不寧不康禮祀居然生子

閏宮彌月不遲是
 生后稷降之百福

終人道十月而生子姜嫄以元鳥
 至月而禮祀在母十月而生稷其
 生至當冰月鳥覆翼之鳥乃去矣

黃東崖曰此詩首言受命之異，次言降生之異，又次言見棄之異，以見其受命于天。

Ki 棄

誕之詞，似不可信。

傳于人生後稷異之靈也。

111

誕宜之隘巷，牛羊腓字之，誕宜之寒水，鳥覆翼之，鳥乃去矣，后稷呱矣，實覃實訥，厥聲載路。

III Huius odae Interpreti nomine Hoam tum yen distinctè et paucis perstringens trium priorum stropharum sensum ritè dixit, in primâ relucere prodigium conceptionis heu cie; in 2^a prodigium ejus nati- vitatis; et in 3^a prodigium ejus abjectionis. Unde intelligitur hunc fuisse à deo missum, seu dei mandato venisse in mundum pro hominum salute, y Kien Ki Xeu mim yu tien. Sed licet prodigium abjectionis heu cie descrip- tum in hac 3ª strophâ, hunc faciat coram hominibus plane obscurum et ignotum; cum ejus divinae virtutes eò magis resplendeant coram oculis sui patris, quò major est huius abjectionis gradus: idè hoc 3um prodigium jure dici potest majus, quàm duo præcedentia. hinc præci sapientes non indecorum judicaverunt hunc appellare nomine Ki summam hanc ejus abjectionem testante, eodem scilicet sensu, quo Regius propheta in perso- na christi loquens, et summam ejus virtutis apicem attingens, dixit Ego sum opprobrium hominum & abjectio plebî.

Cum autem omnium prodigiorum vitæ heu cie, quæ descripta sunt in octo huius odae strophis, summa abjectio ejus infantie, quæ in hac celebratur, meritò omnium maximum videatur, idè tres prioris illius versiculi, quibus triplex abjectionis gradus in prodigiosa heu cie humilitate relucens exprimitur, singuli præferunt particulam ban! quæ est vox seu littera summa admirationis, et signum rei incredibilis, cum non nisi semel hæc reperiatur initio aliarum putà 2^a 4^a 5^a 6^a et 7ª quæ singula videntur similia prodigia continere. Tres porò prodigiosa illius abjectionis gradus in hac strophâ descripti, sunt illi ipsi, quos novem chori Angelorum cum totâ ecclesiâ mirantur in christi nativi- tate; et qui consistunt in totali privatione illorum trium, quæ homines plurimi faciunt, et quibus si se destitutos vident, se tanquam abjectissimos imò ut a deo et hominibus rejectos et derelictos existimant; hoc est in perfectâ privatione divitiarum, honorum, et voluptatum. Eadè causâ commentarius chuen præclare concludit, Deum voluisse filium suum, verum heu cie nasci in hoc abjectionis gradu, à ceteris hominibus tam diverso, ut magis nempe, ut divinæ ejus virtutis splendor omnium cõda raperet in majorem admirationem et amorem. Tien sem heu cie, &c.

ô res mirabilis! exclamat Auctor odae in 1° 3ª strophæ versiculo, ubi primum Kiam yuen peperit filium suum, statim hunc deposuit in angusto, humili et obscuro rûis loco, nimirum inter pecora, ubi non excepit nisi vilia boum et ovium ei blandientium obsequia. Tan! chi chi y hiam, nien yam pei cû chi. quò natiuitatis heu cie, quid quæso ma- gis obscurum et abjectum excogitari potest; aut magis simile deserto antro seu tuguriolo, in quo supremus Cæli dominus veluti rejectus ab omnibus nasci voluit? qui cum in propria venisset, mundus eum non cognovit, et sui eum non receperunt, sed solus bos et alia ejusmodi campi pecora cognoverunt possessorem suum.

ô res mirabilis! hæc sunt verba secundi versiculi. Kiam yuen statim à suo partu filium suum reclinauit in dedolato sylvæ ligno (seu in præsepe) relicta fabro lignario ejus alendi cura (matrem scilicet cum filio, laboris sui fructu sustentando. Tan! chichi yu pim lin, —

sa² hœi pim lin... quid iterum similis extremæ paupertati, quam sponte elegit universalis omnium viventium parens, qui singulis abundè suppeditat ad vitam necessaria? nascendo scilicet in ligneo — præsepe, nec volendo sustinere, nisi ex sudore unius pauperrimi fabri lignarii?

Interpretes plerique duas litteras pim lin (quas ego juxta stylum poeticum, verti per lignum sylvæ dedolatum, unde præsepe) exponere solent per sylvam sitam in campo plano; sed contendo versionem meam esse magis accuratam, ut pote melius congruentem his gentilibus plane ignoto. propter eandem rationem litteræ sequentes hœi sa pim lin, multo rectius significant fabrum lignarium cadentem ligna ex arte, et ea coquantem, uti ego Interpretor, quàm vitissimum lignorum in sylvâ amputatorem, et quæ ad comburendum præparat, accumulantem, sicut idem Interpretæ vulgò exponunt.

ô res mirabilis! ait idem Auctor in 3° versiculo, Kiam yuen pe- perit filium suum heu cie, anni mense frigidissimo et in loco gelu con- creto; ubi non nisi avium ad volantium tenui pennarum calore, tenerima ejus membra foventium, a frigoris asperitate modicè sublevabatur. Tan! chi chi hian pim, niao fu y chi. quid demum similis cum acuto et rigido illo frigore, cujus inclementiam salvator noster nascendo horâ diei et anni tempestate frigidissimâ, voluit experiri in tenello suo corpusculo, tanquam primitias omnium panarum et dolorum, quæ pro omnibus generis humani peccatis sustinenda susceperat, vix permittendo cæli avibus, seu Angelis à cælo turmatim ad volantibus, pro levi demons- tratione sui obsequii, tantillo calidioris halitus afflatu trementia — frigore membra sua recreare?

Atque hoc ipsum clare præfiguratum sese offert in 4° ejusdem strophæ versiculo, ejus sensus sic ferè habet. quæ ad fovendos rigentes heu cie artus ad volaverant aves, sine morâ avolaverunt: ac ita tenello ejus corpore, larum fomenti lenimine privato, et confixo frigoris acu- mine, incepit heu cie more infantium, quos premit acutus dolor, ejulare et clamare. Niao nai kim y, heu cie cou y. qui clamores etsi verè Infantiles, videbantur tamen spirare aliquid supernaturale ac divinum, uti insinuat ipsa glassâ reddendo vocem cou quæ significat plorantis clamorem; per vocem seu litteram Ti, compositam ex duobus aliis, nempe, nempe Ti, et propriâ ipsius Xam ti, et Kien significant os vocale, quæ littera composita exprimit vocalem Xam ti ejulantij sonum, seu dei plorantis clamorem, seu potius Infantiles verbi abbreviati et patientij clamores, instar vocis evangelicæ per vias et plateas late diffusus, et moventis peccatorum ad penitentiam. Xetan xe hia, hine xim cai lou.

quintus enim et ultimus huius strophæ versiculus, exprimit vim divinæ illius et Infantilis vocis, se se longè lateque quaqua ver- sum diffundentis, et veluti potenti eloquio duriora adam ante hominum corda emollientis et ad sui dei que patris amorem allicientis. qam piam et mere christianam Interpretavimus.

會伐平林
所收取之
傳為人

經后稷呱矣
聲也
帝口啼

經厥聲載路
言其聲之大也

大金豐城朱氏曰人同類
之意以見天之所生固
非人之所能棄也

quicumque a me gratis confectam suspicatus fuerit, legat expositionem
docti sum chim chu in hunc textum huc allegatam in magno comentario
ta cimen, ubi sic loquitur. gin tum lui che, &c.

(IV) quarta strophæ attingit id quod mirabilius observatum est
in personâ heu cie, ab ejus nativitate usque ad finem ejus adolescen-
tiæ, hoc est, ut fert commentarius Xu, res quæ spectant ejus ætatis incre-
mentum, ab infantili scilicet usque ad virilem. Alter Interpret in magno

IV.

commentario ta cimen, nomine hœa cou yen ait quatuor presentis stro-
phæ versiculis describi miram heu cie in totâ juventute propensio-
nem ad plantandum & serendum. quod certè cum vulgo Interpretum
minimè intelligi de vili & rusticâ agriculturâ, quæ non alium
finem sibi proponit, præter animalem vitæ humanæ sustentationem;
sed de cælesti seu spirituali & illâ agriculturâ aut cordis culturâ, cui
solus præesse potest Pater cælestis, verus sacri illius soli Agricola. cum
ipse liber canonicus rituum, Li ki dictus, doceat expressis verbis solum
seu agrum, in quo heu cie toto vitæ suæ tempore exercuit cælestem
suam plantandi et serendi artem, non aliud aut alium fuisse, quàm
ipsum cor hominis. y gin sin, quei tien. Nam cor hominis est veluti
ager ipsi a deo traditus, ut omnes in eo plantent cælestia divina
legis et omnium virtutum semina &c. Cujus agri fertilitas in omni
genere bonorum operum, sola potest animi vitam fovere, vires spiritus
corroborare, plenamque afferre desideriorum satietatem, ac perfectam
illam felicitatem, quâ commentarius Xu modò allegatus ait heu cie
cumulatum fuisse, propter summam ejus in hac divinâ arte dexteri-
tatem, nunquamque interruptam assiduitatem. Tien xin yen hia y pe
chum chi so. huc enim revocandum est totum hujus mysticæ strophæ
prodigium. vulgari Runicolarum agriculturâ non merente, recenseri
inter omnia alia hujus odæ prodigia, ut pote superhumana ac divina.

Hinc mirum non est, quod odæ Auctor stropham hanc cum eadem
admirationis formulâ exorsus, ac præcedentes et subsequentes, his verbis
celebrat incredibilem et cælitus inditam hanc cie propensionem, quæ
communi Runicolarum agriculturæ nullatenus competat. Cum autem
quatuor versiculi, quibus dicta strophæ constat, nil aliud significant
quàm istud mirabile in heu cie rei agrariæ studium; quid opus est
huc distinctam singularum explanationem proferre? Tantum
hoc unum videtur attentè observandum, quod chutui appositè animad-
vertit, tantam scilicet heu cie ad agriculturam propensionem, ipsi
cælitus, id est a deo specialiter inditam esse, heu cie nem xe xi, ye
yeu chum chi chi chi. cai ki tien sin gen ye.

Sed quod commentarius cien huc observavit de sapientiâ heu cie
ac singulari ejus penitiâ in hac cælestis agriculturæ arte, in eo gradatim
crescente cum ætate, est profectò dignum longè majori attentione, ut
pote prorsus consonans cum paucis illis summi mystico plenis
verbis, quæ sola de christi gessu leguntur in evangelio, nempe lucæ
capite 2º ab ejus pueritiâ, cum esset annorum duodecim, usque ad

大金豐城朱氏曰人同類
之意以見天之所生固
非人之所能棄也

禮記論後稷云以人心為田
種殖之事
于呱呱之時也
漸大言差大
百種之福又下與之以
哲之性曉稼穡之事
禮記論後稷云以人心為田
種殖之事
于呱呱之時也
漸大言差大
百種之福又下與之以
哲之性曉稼穡之事

禮記論後稷云以人心為田
種殖之事
于呱呱之時也
漸大言差大
百種之福又下與之以
哲之性曉稼穡之事
禮記論後稷云以人心為田
種殖之事
于呱呱之時也
漸大言差大
百種之福又下與之以
哲之性曉稼穡之事

trigesimum ejusdem ætatis annum, his verbis. Et Jesus proficiebat
sapientia et ætate et gratiâ apud deum et homines. qui christi domini
apparent progressus in sapientiâ et virtute tribui non potest, nisi
studio in dies apparenter crescenti culturæ cordis et omnium virtu-
tum maximè personalium et domesticarum, ubi constat ex eo, quod
evangelista ibidem immediate ante prædicavit de continuâ ejus sub-
jectione et obedientiâ erga Josephum et Bmam virginem suam matrem
toto hoc 18. annorum curriculo, dicens, et descendit cum eis, et venit
in nazareth, et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia
verba hæc in corde suo, scilicet tanquam maximè sublime, et
plane divinum culturæ cordis seu cælestis agriculturæ exemplum
huc in personâ heu cie pulcherrimè adumbratum, uti facile
intelligitur ex his notabilibus dicti commentarii verbis. chi xe cien
sem so chi cai yu sin xin.

(V) Antequàm aggrediamur 5.º strophæ expositionem, ut
ejus sensus clariùs percipiatur, et faciliùs observetur series mysteriorum
vitæ christi salvatoris in serie stropharum presentis odæ, veluti histo-
rico-prophetiâ adumbratâ: revocandum est in memoriam id quod
anteâ jam obiter observavimus circa nomen et officium heu cie, ejus
qui cum ab infantia usque ad virilem ætatem innatâ propensione
et cum mirabili studio visus esset unicè intentus cordis et omnium
virtutum culturæ; et quoad hanc spirituales ac divinam cælestis
agriculturæ artem, enitisset in eo sapientiâ verè consummata;
ideò dicitur constitutus fuisse, magister et præfectus agriculturæ
& donatus nomine heu cie, ejusmodi præfecturam seu magistraturam
significante, siquidem littera cie significat frumentum seu triticum,
primum scilicet apud agricolas granorum; littera vero heu significat
præfecturam. Cujus summi momenti muneris partes, quia cum tantâ
laude implevit, ut omnes orbis populi per omnes generationes vitæ
servatæ beneficium inde dicantur consequenti; idcirco habetur pro
liberatore seu auctore vitæ totius dynastie cheu. quæ cum ita sint,
si spectes, sive mysticum heu cie nomen, sive ejus officium, sive
diligentiam et suæcessum cum quibus administravit cælestem munus;
et hæc omnia conferas cum sacra personâ christi salvatoris; et cum
divino ministerio ipsi a suo patre, qui verus est campi ecclesiæ dominus,
commisso, propter semen evangelicum ubique sparandum; et cum labore
indefesso ac immenso proventu, cum quibus in arduo hoc ministerio
juxta Dei patris sui desiderium, et ultra hominum omnium vota se
impendit; nil certè videtur posse excogitari, quod magis accurate et
adæquate conveniat cum hoc divino nostri omnium liberatore

Hoc prænotato intelliges, quo sensu accipi debeat id, quod commen-
tarius Xu post celebrem odarum Interpretem mao xe observavit initio
3.º strophæ presentis odæ. quemadmodum, inquit, strophæ præceden-
agit de mirâ heu cie ad plantandum et serendum applicatione, per
totum junioris ætatis decursum; id est de continuâ cordis sui et personæ
culturâ, omniumque virtutum exempla in se exhibendi studio: ita in

蓋言后稷能食時已有種殖之志
蓋其天性然也
智識漸生所知在于心神故云岐岐
然意有所智識別發于耳目

稷穀之貴者
鄭剛中云糜麪可餅西人
飽麪非康猶飢

既言后稷為兒時好
種田此後言其為稷
官時事也可美大矣

presenti strophâ describi mirabilem zelum et felicem successum, cum quo ad civilem etatem ac rei agrariæ præfecturam proventus, exercuit huius magistraturæ officium, hoc est, quo se impendit in universali dispersione celestis sementis suæ doctrinæ, et in culturâ spiritualis agri qui illam excipiebat. *Ki yen heu cie, quei el xi, hao chum tien. ci heu yen, Ki quei cie koen xi si ye.* Atque ita in præcedentis et presentis strophæ ordine, elucet præclara divinæ agriculturæ methodus à christo ipso observata, cum volens exempla præire doctrinæ, primus capit facere et docere.

Sed quia, propter summum rei præsentis momentum, convenit nullum omnino dubium relinqui, circa modò stabilitam rationem celestem ac spirituales totius rei agrariæ, ejus præfecto *heucie* commissæ; juvat hinc, et pro confirmatione huius sacri ac mystici seu allegorici sensus, afferre testimonium commentarii *ta ciuen*, citantis Interpretem cum *xe*, *odam su tien*, quæ est de primavâ agriculturâ, hanc in sensu allegorico et spirituali exponentem; indeque reddentem rationem, cur *Xin num*, primus scilicet et maximè antiquus rei agrariæ seu agriculturæ magister, vocatus sit nomine *Xin num*, quod significat magistrum agriculturæ spiritualis, sive primum institutorem et doctorem. *Xin num xé Kiae, quei chi tien cou. Xin num Ki num yé, quei chi Xin num.*

Sensu allegorico et spirituali huius agriculturæ sic stabilita, jam nil facilius quam intelligere, geminum et evangelicum sensum strophæ 5te presentis oda. ô quam admirabilis est *Heucie* in tota functione agriculturæ, inquit textus. In hoc addit commentarius *Xu*, videtur specialiter adjutus esse ab aliquâ supremâ intelligentiâ. Et verò si oda non ageret nisi de simplici et vulgari illâ agriculturâ, cujus ars non superat communes colonorum vires; non verò de verâ cordis culturâ, ad quam ex libro canonico rituum revocatur tota ars illa mirabilis *heucie*, ab Interpretibus tantopere decantata; hoc est de semine evangelico, seu ipso dei verbo, per universum disseminando, haud dubie ab Auctore oda, prophetica ex spiritu præcognito, æquæ ac miranda ejusdem *heucie* conceptio et natiuitas fuit ab eodem prævisa: cur hic Auctor tam magnificè et instar prodigii extolleret, illam seu artem, seu virtutem *heucie*, veluti potentissimo alicujus supremæ intelligentiæ auxilio corroboratam? At è contrâ, si hic textus intelligatur, uti omnino videtur, de mysticâ ac divinâ illâ agriculturâ, cujus artem sacram, christus salvator noster per se et per Apostolos docuit totum orbem christianum, cum tam uberi proventu: quis non agnoscat Auctorem oda voluisse prænumiare, hoc non potuisse fieri sine omnipotentia divini brachii Salvatoris, qui est verus verbi evangelii sator per *heucie* adumbratus.

Reliquus ejusdem strophæ textus, in quo vox *xe* fructum seu granum perfectum significans decies repetitur, exponit singillatim totidem diversos bonæ sementis gradus, per quos successive transit, ab

詩經甫田大全孔氏曰神農始教造田謂之神農名殊而實同也先為稼穡謂之先農神其農業謂之神農名

五章 誕后稷之穠有相之道第厥豐草種之黃茂實方實苗實種實稌實穀實秀實堅實好實穎實粟即有邵家室

也必神后稷之教民稼穡若之好相之助言種之說其若有神助

initio primæ germinationis, usque ad perfectam maturitatem et grani benè maturi è spicâ exortionem. quâ in expositione, Auctor, quantum videtur calitis illustratus, cum integrâ allegoriâ descripsit omnes diversos incrementi gradus, quos semen evangelicum per virorum Apostolicorum prædicationem in toto mundo dispersum, et in fidelium cordibus receptum, divini spiritus continuo afflantis gratiâ successive acquirit usque ad plenam maturitatem, ac donec tandem Regionibus alba ad mettem esse videantur.

Hoc in loco commentarius *cien* addit, tempore Regis *yao*, (*yao* historicè idem est ac *noë*; symbolicè idem ac *Jehovah*, qui simili voce *iao* seu *iao* vocabatur ab hebræis, uti demonstratur alio in loco) cum propter generalem diluvii cladem, generi humano non suppetent grana necessaria ad vitam sustentandam; tunc celestis Intelligentiæ, nempe deus dedit *heucie* ingentem copiam quintuplii sementis, quam serendi et excolendi artem ab eo didicerunt homines. unde secuta est uberima toto orbe terrarum et per omnes regiones abundantia. Cui narrationi subjungit commentarius *Xu*, omnes orbis populos inde pariter habuisse totam artem agriculturæ; et ideo omnium vitæ conservationem, totamque hominum felicitatem niti immensis *heucie* meritis. Supposito spirituali et allegorico sensu agriculturæ ab *heucie* propagatæ, quivis facile intelliget de hac, utique, non verò de rusticâ et vulgari interpretandam esse relationem narrationem ex duplici commentario hic modò allatam.

Denique pro fine expositionis huius 5te strophæ, commentarius *cien* concludit, cum *Heucie* suam rei agrariæ magistraturam gessisset cum summâ laude, tunc ipsum mentis plenum decoratum esse à magno *yao* duplici glorio, Regis scilicet et sacerdotis titulo, quo divino cultui, et populi gubernio in perpetuum sine ulla mutatione censeretur consecratus. quod non minus ac præcedenti videtur competere christo domino, qui completo prædicationis evangelicæ et suæ magistraturæ curriculo, deo ita volente ante finem vitæ dictus est et agnitus pro Rege et sacerdote, sed cujus Regnum non esset ex hoc mundo, et sacerdotium esset sempiternum. Verum ad evitandam confusionem, dicendum est sacerdotium *heucie* pertinere ad stropham sequentem.

VI. *Mao xé* odarum Interpretes præcipuus, initio sextæ strophæ observavit, hanc agere de iis quæ pertinent ad magnum et salutare sacri ficii cælo archetypo, id est deo supremo destinatum, dictum *Kiao Si*: tum addit ibidem, quia *heucie* excellebat in arte agriculturæ, hunc eâ de causâ calitis à deo accepisse optimam sementem pro materiâ et præmitis dicti sacri ficii. quibus verbis Interpretis allegatus fere adequatè reddidit integrum sensum in textu presentis strophæ contentum; exceptâ tantum diversitate, quatuor specierum optimæ illius, sementis, quam verba textus ferunt è cælo delapsam venisse in potestatem *heucie*, quia scilicet eam diversitas videtur parum nota. nihilominus, qui rem diligentius discusserunt, duas species panis, duas species vini conficiendo destinatas

說 堯時洪水為災民不粒食天神多予后稷以五穀教民播種之于是天下大有此穀于天下之土民賴之此穀命稷種之同有天下諸國使民知稼穡之道民賴之此穀命

傳 更就以此成功堯改封于邵其成國之家室無更命使事天以顯神順天

VI.

說 毛以爲此言其祭天之事可美大矣種之善能于稼穡上天乃下善穀之天也以此莊稷稷之祭祀天與之穀而歸始郊祀于

七章
 証我祀如何或春或榆或簾或
 惟取蕭祭脂取燕以較載燔載
 烈以興嗣歲
 註承上帝而言后稷之祀也

Et revera tam opportuno subsidio adjutus, mihi videor hic sine obscuritate deprehendisse quasdam nec leves praelectiones de sacrificio Christi — Salvatoris tum cruento tum incruento, in mystico heu cie sacrificio — ejusque apparatu mirabiliter praefiguratas; nec non de ipso ritu paschali hebraeorum a moese instituto, ad praesignandum utrumque hoc salutare et ineffabile Christi, veni heu cie sacrificium.

Non obstante summa Interpretum quoad haec ignorantia; hujus strophae textus ab iis non inepte dividi solet in quatuor partes, quarum aiant primam esse de preparatione sementis seu grani pro sacrificii materiae destinati. 2^{am} de electione diei convenientis pro sacrificii oblatione. 3^{iam} de jejunio et puritate ad illud praerequisitis. 4^{am} denique de obiecto et ipsa oblatione ejusdem sacrificii. Juxta cujus divisionis rationem nunc praedicti textus expositionem pro tenuitate nostra prosequamur; non nihil prius inhærendo in speculatione — quinque litterarum initialium, quibus odae Auctor stylo admirati-onis et mysterii pleno loquens, sive in personâ Heu cie, sive in personâ ipsius Xam ti, qui hic ut ritè observat glossa, non sine mysterio — veluti in unum confunduntur. Chim Xam ti, el ven heu ci chi su ye. quibus, inquam, auctor nomine seu heu cie, seu Xam ti exclamans ait: tan ngo fu ju ho! o rem creditu difficilem! quis capiat qualitatem — mei sacrificii (tum cruenti tum incruenti)!

Ratio autem cur glossa hanc exclamationem interpretetur veluti confusè tum de heu cie, tum de Xam ti, est propter litteram ngo, (Ego) quae hic habet eundem sensum præcisè, atque vox latina, Ego, in textu sacro cum scilicet deus sui reverentiam ac debitum timorem hominib? incutere volens ait, Ego dominus, ille nimivum, qui solus habet — potestatem vitae et mortis, et jus gerendi gladium; qui sacer sensus est vera et genuina significatio hieroglyphica litterae ngo, ^{simila} cuius duae litterae partiales denotant tenentem gladium, sive supremum dominium: Et ideo aequè convenit Xam ti seu deo patri, ac Heu cie seu Christo domino ejus filio; qui cum per obedientiam jubente patre; et sponte, hoc est omnino libere. Et quia ipse voluit vitam posuerit et sit oblatus; divinum hoc sacrificium reipsa tam est proprium dei Patris filium suum unigenitum propter nos immolantis; quam ipsius filii dei Jesu christi se sicuti victimam in holocaustum ultro consumerit.

His praenotatis, duo in primâ parte hujus strophae describi — veluti diversa tormentorum genera, quibus vexatur quadruplex genus granorum materiae sacrificii additionum, nempe per contusiones, attritionem, compressionem vel molitionem, pro conficiendo pane et vino,

後稷之祀天其禮如何
 先以所得秬秠糜芑之
 粟或使人在碓而舂之或
 使人就臼而舂之或使人
 揚其糠或使人踐其
 泰言其各有司存並皆
 敏疾也

我 ngo
 手 manus
 戈 gladius

fuisse consentiunt: atque adeo primam sacrificii seu oblationis Institutionem factam esse in pane et vino juxta haec verba ultimi versiculi hujus strophae. y quei chao su

Sed quia illud quadruplicis sementis genus, inserviens materiae illius mystici sacrificii, dicitur habuisse caelestem originem; mirum non est, quod odae Auctor initio hujus strophae, raptus in admirationem civi-ter sicuti Israelita, cum viso miraculo mannae in deserto è caelo propter se decidentis, mirabundi exclamabant, man hu, quid est hoc? capere visus sit velle lectori offerre. Ideam similitis miraculi, his quatuor litteris. tan Kiam Kia chum. Id est o admirabile et excellens sementis genus! in gratiam heu cie è caelo à deo missum!

Quod miraculum, quamvis Interpretum intelligi velint ad litteram, quia littera Kiam in textu expressè significat lapsum sementis caelo; imò commentarij cien addat, hoc sementis genus, veluti angelorum manibus paratum, traditum fuisse heu cie. Xe tien Xin to yu heu cie y ou cou, circiter sicuti quidam Interpreti sacri id dixerunt de manna Israelitarum. Nihilominus, quia mystica heu cie, tota est allegorica, dicere non dubitabo, prodigiosum hunc quadruplicis sementis grandinem in gratiam heu cie delapsum, intelligi quoque debere tantum in sensu allegorico; et quadruplex illud seminis genus, esse ideam symbolicam quatuor elementorum, tum perfecto temperamento commixtorum in utero Bmâ Virginis, pro formatione spiritus et sanguinis, ossium et carnis sacri corporis Jesu christi domini nostri veri heu cie, sub hoc mystico nomine olim a sanctis Patriarchis praecogniti, non solum pro pane caelesti seu frumento electorum, et pro vino faciente germinare virgines, quibus constat infinitum pretium sacrificii incruenti; sed etiam pro primo et sempiterno sacerdote, unico et vero hujus salutarij ritus Institute, in personâ heu cie speciatim adumbrato, ut intelli-gi potest ex commentario antiquiori chu, dicente quod cum heu cie constitutus est Rex, tunc eundem simul factum esse sacerdotem ac presi-dem primumque Institute sacrorum. Heu cie Xea Xea que, quei ci chu, cou yue chao su. Unde chu hui dixit sacrificia dynastia cheu, (quam esse veluti ecclesiae figuram antea insinuavimus) habuisse primam suam originem. cheu chi yeu su, cum cu xey.

VII Septima strophæ, si audiamus Interpretem mao xe, est de preparatione materiae sacrificii primò instituti, et de diversis ad illud praerequisitis. Si textum ipsum diligenter attendamus, haec videtur complecti plura et adhuc majora arcana, quam praecedent. quare mirum non est, quod Interpretes magis in hujus, quam in cæterarum intelligentiâ cæcutiant. plura tamen, quæ in locum commentariis passim occurrunt, multum juvare possunt Interpretem christianum ad atsequendum sacrum mysterii non tam obscure hic latentis sensum.

正義
 臨祭乃作
 酒則豫釀而成食則

VI
 恒之恒
 是任是負
 以歸肇祀

註
 辭是天神多種者從上而下之
 稷始受國為祭主故曰肇祀
 朱嘉周之有祀自此始矣

VII

qualia requiruntur pro sacra et vivifica oblatione. quo diverso tortura genere, ut ita loquar, quid cogitari potest aptius et magis consonum cum sacro prophetarum christi patientis cruciatibus describentium stylo? aut quid magis ad vivum representare posset diversitatem et acerbitatem suppliciorum, quibus christus Redemptor noster verus heu cie, id est frumentum electorum, et viva sacrificio matura sponte voluit torqueri; et modo veluti candentibus moli, modo veluti sub torculari comprimi; ut pretiosam carnis et sanguinis massam integram, tot exquisitis tormentis plane subactam et maceratam, deo patri offerret in holocaustum et odorem suavitatis.

At quoniam tria alia tribus strophæ partibus contenta, videntur inter se permixta et commixta, horum expositionem conjunctim instituimus, sed tantummodo quantum videbitur necessarium pro assequendo sensu sacro iis symbolis illigato, per similitudinem analogam cum ritu paschali hebraeorum, apud quos solennitas phase fuit vera figura sacrificii cruenti et incruenti per verum heu cie christum dominum instituti et consummati.

Si consideremus quicquid pertinet ad solennitatem ritus paschalis, videtur ejus substantiam ad hæc duo potissimum capita reduci oportere, nempe ad oblationem holocausti, quod deus exigebat sibi offerri à populo in deserto extra ægyptum; præterea ad æsum agni paschalis, præscriptum omnibus per domos et familias, quo tempore exituri erant ex ægypto, et transituri in solitudinem viâ trium dierum propter prædictum sacrificium; unde hæc solennitas dicta est phase seu transitus domini. Atque hoc duplex caput, tum de agno paschali, tum de solenni holocausto, non obscure expressum patet in duobus postremis hujus septimæ strophæ versiculis, et eorum commentarius cien et xu. cum prior versiculus jubeat assumi hebraeorum, agnum masculinum pro ritu transitus seu oblationis faciendæ. Spiritui duci seu directori itineris, cui ti y fu ... ci him tao chi xin yê: posterior vero versiculus præscribat holocaustum in deserto extra regni limites faciendum, ad quod scilicet referretur oblatio agni transitus. cui fan, cui lie, y him cui sui ... cui el uam Kiao. Kiao chi Ki quei, cui que uai.

His de similitudine sacrificii heu cie, cum solenni moysis ritu paschali, quoad substantiam, spectato, breviter observatis; nunc ut parem similitudinem seu analogiam, quoad circumstantias in iisdem deprehendere possimus; præcipuas, quæ tempus, locum et ritum ipsum propriis attinent, exploremus. Ex ipso moysi pentateucho, ex quo constat hanc solennitatem à primâ suâ institutione celebrari cepisse mense nisan, qui erat primus in mensibus anni, scilicet die decimâ mensis hujus, tollere debebat unus quisque agnum masculinum per familias et domos suas, ut posset toto triennio explorari num vitio caveret; et servari usque ad diem 14 tam, quâ universa multitudo filiorum Israël debebat illum immolare ad vespervam, quia erat victima phase, id est transitus domini, quando Israël

egressus est de ægypto. 15ta die mensis hujus erat solennitas Azymorum domini. In hæc septem diebus continuis, comedebant absque fermento afflictionis panem. Agnus paschalis, seu victima phase debebat esse assa igne, et comedi cum lactucis agrostibus, aut cum aliis herbis amaris, ut vertit chaldaus. Offere debet bant sacrificium in igne septem diebus. Dies autem septimus, quo terminabatur tota solennitas paschalis, erat solennior et sanctior, et cadebat in diem 21^{am} seu in finem tertii septenarii, et primum celebrata est a moyse in deserto, post egressum Israël ex ægypto.

Præcipuis paschalis sacrificii à deo per moysen instituti circumstantiis hæc ita singillatim deductis; quò jam facilius in sacrificio heu cie agnoscere possimus supra propositam analogiam aut similitudinem quoad has circumstantias saltem magis notabiles; opus est, ut duos residuos septimæ strophæ versiculos paulò diligentius perpendamus. Ac primo quidem de similitudine quoad circumstantias temporis loci, res per se patet ex antea observatis, tam circa immolationem agni in honorem spiritus ducis itineris, et initio itineris faciendæ, sicuti immolatio agni paschalis, eadē causâ dicta phase seu transitus domini: quàm circa solenne sacrificium Kiao su, extra regni fines in deserto faciendum, æquē ac sacrificium à moyse et populo extra ægyptum post viam trium dierum in solitudine celebratum; ad quod spectabat victima phase seu transitus prius celebrata. unde liquet non posse desiderari majorem utrimque convenientiam quoad loca, ubi destinata celebrationi tum sacrificii itineris, tum sacrificii solenni, pertinentis ad terminum itineris.

Nunc ut eadem convenientia possit observari quoad tempus, et alia utriusque sacrificii adjuncta, reliqua textus strophæ verba per partes expendamus. cui meu, cui quei, sunt verba denotantia electionem faciendam temporis et victimæ. victimæ electionem, quâ Judæi religiose explorabant, num esset integra sine ullo vitio, et omni ex parte perfecta; sine etiam num observant, reprobandes omnem victimam in qua occurrerent aliqua vitia, propter quæ reprobantur in lege Judæorum. sequentia textus verba cui siao cui chi, cui ti y fou, designant similitudinem victimæ, quæ in sacrificio heu cie, sicuti in mosaico debebat esse agnus masculinus, anniculus, et pariter assari, et ut ait commentarius cien, igne deformari instar mortui cadaveris, fam lie, Ki jo quei xê sien yen: et cujus in oblatione uti in mosaica adhibendo erat adeps victimæ cum amari saporis herbâ siao, quæ est absinthii genus, cui siao, cui chi.

Demum pro similitudine temporis satis erit perpendere ultimum versiculum presentis strophæ cui fan, cui lie, y him cui sui; et ejus commentarium xu, clare dicentem sacrificium seu oblationem spiritui itineris esse præludium majoris sacrificii Kiao su, quo in solitudine sacrificatur celo seu deo, ci tien; et in quo adhibentur res è proventu anni dependentis pro petendâ abundantia anni proxime impendentis, cujus cardinali primi mensis die celebranda erat maxima hujus sacrificii solennitas, uti constat rituali Calendario yue lin. Xê yuen ge, Ki con yu xanti. quæ solennitas

其位在國外
神又燔烈其肉為尸羞焉自此而往郊郊之
載燔載烈以興嗣歲
取羔以較註羔壯羊也較祭行道之神也

取羔以較
既祭神道乃自此而往于郊以祭天也

取蕭祭脂取羔以較載燔載烈
又燔烈其肉為尸羞焉自此而往郊郊之

載燔載烈以興嗣歲
既祭神道乃自此而往于郊以祭天也所以用先

歲之物。齊敬祀。而祀天者。欲以興起來歲。使之繼嗣。往歲而恒得豐年故也。

月令曰。乃擇元日。祈穀于上帝。

經載。載惟。天金謀。卜日擇士也。惟齊戒具修也。

VIII.

idcirco dicta est, *Ki cou Kiao*, indeque fuit usque ad presentem etatem propagata, et etiamnum celebratur primo anni mense, et consequenter eodem, quo magna sollemnitates paschalis à moysè instituta. Sed quia Kalendariū finicum ex eo multas et magnas passum est alterationes, unde secuti sunt diversi errores in determinandis et eligendis diebus, convenientibus, huiusmodi sollemnitatibus: etiam si sine fixerint magnam illius sacrificii *Ki cou Kiao* sollemnitatem primo anni sui mensi, sicuti moyses primo mensi anni hebraei, nunc vix fieri potest ut hoc sollemnitates concurrat in eandem diem, propter diversum utriusque anni initium.

Sed, ne quis ex hoc defectu arguere audeat diversitatem sollemnitatis sacrificii *heucie*, à sollemnitatem paschali per moysen instituta; pro conclusionem expositionis Strophæ presentis, observandum est, commentario *ba cunen*, quem admodum Israelitæ ante suam sollemnitatem jejunabant septem diebus, comedentes absque fermento afflictionis panem: ita pariter ante sollemnitatem sacrificii ab *heucie* instituti debuisse, præcedere jejunium septem dierum. *chai che, chi chai ci ge*. unde videtur manifestè concludi posse, etiam quoad circumstantias temporis, perfectam similitudinem prædicti utriusque sollemnis sacrificii.

VIII Octava et ultima. Oda Strophæ attingit mirabilium *heucie* longè mirabilissimum, salutarem scilicet ejus sacrificii consummationem, et faustam ejus à Supremo Universorum domino *Xam ti* acceptationem cum plenâ suavitatis abundantia; indeque salutem peccatorum remissionem, et omnium generationum felicitatem. quæ cum superent omnem admirationem, oda auctor, veluti ad altiorum bonum ideam in animo lectoris excitandam, videtur de industria in capite hujus postremæ strophæ abstinuisse admirationis termino *tan* quo singularum sex præcedentium frontem insignivit; hanc octavam exorsus per vocem *ngam*, quæ scilicet *heucie*, hoc est æternus Altissimi sacerdos, per hunc ritum præfiguratus, inducitur sublati in cælum oculis, deum optimum maximum invocans, sequi in hostiam devovens ac sponte immolans pro redemptione generis humani. quem sacrum divinitusque sensum, quamvis nullus Interpretum potuerit attingere, propter luminis fidei defectum; nil tamen videtur facilius cuiusque Legis Christianæ mysteriis imbutis, quam ex hunc in ipso textu intueri cum eundem Interpretum subsidio. quod ut omnes possint agnoscere, nunc hujus Strophæ textum explanare tentemus juxta Interpretum observationes.

Ece, inquit oda textus, purum et sine alio condimento, agnina carnis juscum, in vase luteo paratum; et ejus carnem Instrumento ligneo impositam, quæ ego *heucie* sublati in cælum oculis et manibus, tibi o *Xam ti* offero in sacrificium. Nunc, ut latentem sub eximia hæc *heucie* significantis allegoriâ, clarè agnoscamus et voluti manu palpemur, cruenti et incruenti sacrificii factam à christo oblationem; hic præmittenda est quatuor litterarum expositio hieroglyphica, quarum prima est littera *Kiam*, prior scilicet ex duabus, quibus constat nomen matris *heucie*, vocatæ *Kiam yuen*; quæ littera *Kiam*

juxta analysim hieroglyphicam, ovem virginem. Unde ejus filius verè dici potest agnus. Et ideo in 2^a Strophâ *Kiam yuen* dicitur hunc peperisse sicuti ovis parit suum agnellum. 2^a littera exponenda est *tem*, quæ propriè significat vas luteum sacrificio destinatum, quod est symbolum hieroglyphicum corporis sacri Secundi Adami, in Incarnatione ex luto virgineo confecti; sicuti corpus primi Adami in primâ formatione ex terrâ virgine et illibata fuerat configuratum; et quod ad presens mysterium non minus facit, hæc littera olim scribebatur cum characterem seu figurâ crucis, 3^a littera exponenda est *ten*, quæ significat vas ligneum similiter sacrificio consecratum, nempe ex materiâ propriâ crucis seu Instrumenti redemptionis. 4^a est littera *Kem*, quæ significat agni affati seu torrefacti purum et sine alio condimento juscum, verum symbolum hieroglyphicum pretiosissimi sanguinis agni immaculati nempe christi salvatoris.

Prælibatâ tantummodo horum quatuor characterum significati hieroglyphicâ, quorum singulorum profundissimum mysterium facile non est paucis verbis retinere; quis supra expositum presentis oda textum revolvens, quis illico clarè non agnoscat, tam in *heucie* ovis virginis filio, quàm in puro agnina carnis juscum, ejus duplici vase tum luteo tum ligneo, per latus elatas *heucie* manus. Supremæ *Xam ti* majestati oblato; quis, inquam, in toto sacra hujus allegoriæ tam exquisito apparatu, statim non intueatur cruentum et incruentum sacrificium deo Patri oblatum, a filio suo unigenito, qui est agnus immaculatus pro peccatis occisus ab origine mundi. Incruentum quidem, hoc est purissimum ejus sanguinem, in ejusdem sacro corpore tanquam luteo sed mundissimo vase cum ipsâ carne, in ultimæ cænæ mensâ et calice oblatum. cruentum verò, id est ejusdem agni immaculati sacram carnem cum ipso sanguine, primo atroci et diuturno passionis igne veluti ad perfectam coctionem torrefactâ, deinde in ligneo crucis instrumento in odorem suavitatis immolata, ipsomet sacerdote et victimâ.

Tanti menti oblatione, cum plenâ cordis *Xam ti* delectatione in cælo acceptatâ, reliquis presentis Strophæ textus docet hinc consequentem peccatorum penitentiam ac remissionem, hancque quæ felicitatem ex eo per omnes generationes ad presentem usque fuisse continuè propagatam. *hu hien tan xi, heuci chao fu, xu vu cui hoc, y ki yu kin*. quod infinitum et universale bonum, quis audeat cogitare posse aut debere cuiquam alteri referri acceptum quàm uni Jesu christo communi omnium salvatori, et utrique divino ejus sacrificio per mysticum *heucie* sacrificium tam perfecte et adæquate adumbrato.

Et sanè ipsimet hujus loci Interpretes, quantum vis cœcutiant in tanti mysterii intelligentiâ, nonnè cogunt lectorem christianum, velit nolit, id confiteri? quis v.g. sacra hinc nostræ expositioni ultro et summa cum admiratione non assentiatur, legendo hæc præclara commentarii *xu* in hunc oda locum verba? Fuit hæc voluntas, aut

maten 姜 Kiam
heucie. 姜
ovis. 羊 yam
virgo 女 nu

tem. 登

ten. 豆

Kem. 美

盛于豆登。木曰豆。瓦曰登。手秉手持祭肉于豆之義。說文禮器也。爾雅瓦豆謂之登。

豆說文古食肉器也。毛氏曰考工記豆當作斗。豆即古斗字。

胡臭宣時。后稷肇祀。庶無罪悔。以迄于今。

VIII 印盛于豆。于豆于登。其香始肇祀。庶無罪悔。以迄于今。

之。人悔恨者。子孫蒙其餘福。
 天下之衆民。全皆得其所。
 言后稷受堯之命。始為
 疏。auctor commentarii, et mandatum magni yao (hoc nomine symbolice. et
 hieroglyphice designatur magnus Jehovah seu yao hebreorum, uti
 alibi demonstratur.) ut heu cie. (frater Regis yao) institueret hoc salutare
 sacrificium, quod est origo universalis summæ felicitatis, quæ inde
 in omnes orbis universi populos fuit generatim diffusa; ita ut singuli
 ejus beneficio consequantur convenientem quicquid sedem, postpenitentiam
 et remissionem suorum peccatorum. quæ immensa felicitas ex lo-
 tempore se extendit per omnes hominum generationes usque ad presentem,
 omnibus infinitis heu cie meritis innitentibus.

福以至千今而賴
 郊祀其福乃流于
 所無有罪過而令
 omni bus infinis ^{heaven} ^{notae} ^{commentarii}, v. g. ta ciuen, et si kiam
 videntur hanc nostram presentis strophe expositionem suo suffragio non
 invalidè confirmare; cum scilicet querendo rationem, cur sacrificium
heaven ex naturâ suâ tam vilis pretii, sive rei oblate, tenuitatem
 sive Instrumentorum materiam et artificium spectat, fuerit causa tanta
 tamque diuturna ac universalis felicitatis; unanimiter concludunt
 veram et unicam illius causam fuisse virtutem, merita et dignitatem
heaven, quæ propter cælestem ac divinam illius originem fuerunt
 infinita in ejus personâ (id est in Messia Salvatore, per heaven certè
 præfigurato) cujus virtutis infinitæ summus gradus in hoc præ cæteris
 enituit; quod voluit ^{ut aiunt} ipse et solus sustinere totam penam istius sacri-
 ficii pro omnium peccatorum expiatione suscepti. Ngan xem yu teu tem;
ce cin che. Ki lao, et fei uei chi tagin ye. juxta illud Isaie. verè lan-
 guores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Ipse autem
 vulneratus est propter iniquitates iniquitatum nostras, attritus est propter
 scelera nostra.

ter scelera nostra.

Contra presentem expositionem, quâ revocamus hæc sacrificium hœncie, ad christi sacrificium, vitam ultrò ponentis, et in cruce pro nostri omnium salute expirantis Deo Patri suo oblatum; obijciat fortasse quispiam, in antiquo illo hœncie sacrificio, nullum extat vitæ ab ipso posita, aut mortis appetita vestigium; et consequenter violentam nec satis commaturalem videri hanc nostram expositionem. Respondco. Etiam si in toto oda. textu mors hœncie non fuerit propriis verbis expressa; hanc tamen non obscure videri designatam sub figurâ illius agni mystici, quem in septima strophâ agnovimus pro ipso agno paschali. cujus quidem per torrefactionem immolationis ratio, cum ex commentario cien, victimam cruciata. cequâ. ac. pro bro conficiat, tam scilicet ad caduenticam mortui formam redigens; hoc non immerito, sicuti hujus immolationis ratio videtur figura valde commaturalis, ven¹ agni^{hœncie} immaculati, nempe christi Domini, per ignominiosa tormenta et probrosam mortem immolati. quod autem in solenni sacrificio hœncie, Kiaofu, cujus præludium erat prædicti agni immolatio, fiat commemoratio mortis hœncie, et tunc habeatur ut mortuus, hoc constat ex diversis traditionibus. v. g. ex libro sin li hœci tum, dicente. In sollemnitate sacrificii Kiaofu dynastia chen, adhiberi figuram mortui cadaveris, quæ dicitur representare ipsam mortui hœncie personam: qui mysticus ritus videtur primò institutus

理會通疑齋筆語周之郊祀
亦有迎尸以為迎后稷之尸也
然據禮家說祭山川皆有尸則
恐祭天亦有尸也

Р
хе

ad excitandam salutarem cogitationem veri heu cie nempe Redemp-
toris nostri aliquando pro omnium salute morituri. Propter laudem ^{videtur} causam ^{extensum hic mos}

Post tam fusam ac distinctam octo hujus odæ stro-
pharum explanationem, quarum singulæ continent cum tantâ,
claritate, singula tam divina mysteria, soli christo domino nostro
Simul ac singillatim convenientia; si cui adhuc superest aliquod dubium representa-
tionem &c.
circa veritatem ac certitudinem divini sensûs à nobis huic attributi:
pro pleniori et ultimâ ejus confirmatione; satis erit, confido, si dili-
genter attendat, ad sacrum ac divinum cultûs genus, quod primi ritu-
um Institutores decreverunt in honorem hujus, post ejus mortem, hoc
est, post impletam totam ejus meritorum mensuram, cum hoc vel uni-
cum videatur sufficiens ad agnoscendum in mysticâ et sacrâ ejus
personâ divinitatem cum humanitate conjunctam, qui est character
proprius ac specificus divini hominum Redemptoris, seu verbi Incar-
nati.

nati. Traditio indubitata et ab omnibus unanimiter recepta ait,
 cum Cheu cum primus Institutor sacrorum rituum et sacrificiorum
 Dynastiae Cheu, huic Institutioni vacaret; tunc dignitate, virtu-
 te ac meritis infinitis heu cie ritè perpensis, pro demonstrandâ
 debitâ gratitudine, erga nobilissimum illum verèque cælestem
 truncum totius dynastiae Cheu, et primum totius populi verum
 parentem ac liberatorem; decrevisse hunc cum perfectâ cultûs
 æqualitate associandum illi, quem sine ab omni ævo colunt, ut
 verum verum omnium Auctorem ac principium, nempe cælo Archē-
 typo et immateriali, cui unâ prædicant voce, neminem posse
 sine summo piaculo equiparari: atque ad eò hanc similis cultûs
 associationem fieri debere. in ipsis solennioribus sacrificiis Kiao Si,
 institutis in honorem primi ac supremi rerum omnium Auctoris,
 et in debitam gratiarum actionem pro primæ larum formationis
 summo beneficio. che cum cæ li, cun heu cie y pei tien. quapropter
 in solennitate sacrificii Kiao decretus est usus duplicis victimæ, —
 nempe unius tauri seu vituli in honorem cæli archetypi seu xam ti,
 alterius in honorem heu cie; cum duplici titulo tetragrammato —
 venerationis, paris similiter dignitatîs, nempe hoam hoam heu ti.
 et hoam cau heu cie; Illo proponente xam ti tanquam primum
 rerum omnium Auctorem ac dominum independentem; hoc verò
 proponente heu cie tanquam primum hominum parentem ac
 dominum pariter omnino independentem, juxta illud priscom
 Theologorum effatum van ve pen yu tien. gin pen yu cau, hoc
 est ad verbum. Cælum est primum verum omnium principium. et
 primus parens est ~~cau~~ omnium hominum principium. quo effato, licet
 videatur distinguî duplex principium & verum & hominum; certum
 est, ^{ex} communi sensu Interpretum, hanc distinctionem non esse nisi nomi-
 nis, uti patet ex commentariis Regis gé Kiam hac ætate editis, quorum
 Auctores, hoc est omnes præcipui regni præsentis doctores, unâ diserte
 asserunt exponendo hoc effatum, non esse nisi unum & unicum verum

周公制禮尊后稷以配天。朱子曰郊而曰天尊之也配稷于郊亦所以尊稷也。註按召誥用牲于郊牛二帝牛稷牛也。

詩經享祀不忒皇皇后帝皇祖后稷。箋皇皇后帝謂天也。

禮郊特牲萬物本乎天人本乎祖
日謹人物此所以配上帝也郊之祭也
無二本
 大報本反始也

Ex allegatis scriptorum sinensium diversae aetatis testimoniis in margine paginae praecedentis, constat intimam et capitalem librorum canonicorum doctrinam, ad cultum divinum et sacros ritus pertinentem, abis mille annis fuisse planè confusam et obscuratam. Et ex aliis in infimâ ejusdem paginae parte. — Subjunctis, ex insigni auctore libri *tu xu pien*, qui florebat ante unum saeculum, clarè intelligitur movem heterodoxum à tempore *Cin xe hoam* per singulas dynastias usque ad praesentem introductum, associandi primas Reges, et caput Regiae familiae cujusque dynastiae, cum supremo universi domino. Sub titulo *tien* vel *Xam ti* coli solito in solennibus sacrificiis *Kiao* et *mim tam*; loco *heu cie* trunco originali dynastiae *cheu*, et Regis *Ven vam*, primo ejusdem dynastiae monarchae: patet, hunc posterarum dynastiarum movem, videri spurium verèque heterodoxum, saltem scriptoribus potioris notae, huncque ipsorummet argumentis et auctoritate facile concuti, imò et convelli posse, etiam sine ullâ offensâ Regiae majestatis, aut sectae philosophorum, ab ipsis missionariis, qui ritè noverint. Discrimen faciendum necessario, inter truncos *Regiarum familiarum* aut primos Reges posterarum dynastiarum, et truncos familiarum aut primos Reges veterum dynastiarum; qualis est v. g. *heu cie*, qui licet reputetur truncus originalis dynastiae *cheu*, tamen censetur ab ipsis finis ab habere originem vere caelestem, nec alium patrem, quàm ipsum *Xam ti*, et a nobis eâ de causâ, et propter multas alias divinas doct., solius mellis. Redemptoris proprias, esse ejus idealis figura verè quoad omnia symbo perfectè symbolica et prophetica: qualis pariter est *Ven vam*, qui etsi numeretur in capite Regum ejusdem dynastiae *cheu*; cum similiter existimetur a finis, habere etiam originem merè caelestem, et esse veram Caeli prolem seu Caeli filium, imò vulgò eum confundant, cum ipso *Xam ti* seu Caelo, nec ponant ullum inter utrumque discrimen, hunc expresse vocantes *tien* caelum, *Xam ti* caeli monarcham; per *Xin chi chu*, omnium spirituum dominum; quemadmodum appellant *heu cie*, caeli et terrae dominum *tien chi chu*. Et de causâ, et propter plures alias, videtur pariter nobis spectandum debere veluti altera mellis. salvatoris figura verè sacra et prophetica. Etsi contendimus, quae hic à nobis prolata sunt tam fuscè de *heu cie*, et non nisi obiter de *Ven vam*, accipi debere in sensu sacro et hieroglyphico: non continuo à nobis rejici sensum historicum eorum, quae sine sine contradictione unanimiter agnoscunt, pro historico in veteri chronico, asserimus.

禮郊特牲郊之祭也迎長日之至也註問郊祀只是帝却分祭何也朱子曰為壇而祭故謂之天祭于屋下而以神祇祭故謂之帝

書經惟我周王靈承于旅克堪用德惟典神天獻曰可為神與天之主陳氏雅言曰昔者天求民主于爾多方之時惟我文武能溫然以愛其民毅然以修其德是誠可以為神天之主矣日講惟我周文王武王仁心愛民善承順于眾庶而

之主

之德真足以為神人

詩大全文王立武功

即武王也文王武王

一也書經日講武王

謂五德之帝

之宗詩周頌疏上帝

天地之主文王為五帝

十三經禮記疏后稷為

王于文王其天乎

具儀刑文王天其文

帝左右終言天無聲

篇首言文王陟降在

司神天為上帝百神之至矣

以布德于天下誠可與

克堪用德力行仁政

詩大全新安胡氏此

篇首言文王陟降在

司神天為上帝百神之至矣

以布德于天下誠可與

克堪用德力行仁政

詩大全新安胡氏此

篇首言文王陟降在

司神天為上帝百神之至矣

以布德于天下誠可與

克堪用德力行仁政

詩大全新安胡氏此

篇首言文王陟降在

司神天為上帝百神之至矣